

SKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

2. číslo / 2019

únor, březen i duben 2019

Zajímá vás, jak trávili žáci a zaměstnanci pyšelské školy čas po pololetních prázdninách až do konce třetího čtvrtletí školního roku 2018/2019? Tak to jste se proklikali na správné místo! Určitě tady nenajdete všechno, ale spoustu zajímavostí ano.

Třeba pozdrav z lyžařského výcviku, něco ze soutěže Pyšelská kytička, jak 4.A pracuje ve skupinkách a jak se jim to líbí, jak se děti snaží získávat další body z Recyklohraní, podíváte se taky na spoustu obrázků, některé z nich posíláme do soutěží. Co dělaly děti o jarních prázdninách a jaké to bylo na Neviditelné výstavě v Praze.

Určitě se vám bude líbit náplň družiny, průvod s Moranou, která se stále nechtěla vzdát své vlády, a tak jsme se museli ještě často zabalit do zimních kabátů, než je až do podzimu uložíme na dna šatníků.

Sněhulák 1.A

Dětem z první třídy se povedl ve výtvarné výchově tak pěkný sněhulák, že si ho pověsily na dveře třídy a nechali si ho tam až do Velikonoc.

Návštěva u myši

Nášli se kamarádi
Myška Lenka a myšák Kuba byli
sami doma. Když přišla velká bouřka,
tak náhle někdo zakopal na dveře. Pro-
tože myška Lenka měla bábošku, tak šel
otevřít myšák Kuba. Když otevřel, zjistil,
že to jsou jeho nejlepší kamarádi se sá-
kladky. Tak si šli a myška Lenka jim
nabídnla bábošku. Když začal škejš Emil ujet
a hlemýšek Marek se začal umívat, tak
myška Lenka nevěděla co tím myši. Tak
se zeptala myšáka Kubu co říkájí. On jí
řekl, že jsou rádi, že potkali právě
je.

Vít Luňáček

Oslava myšáka Ondry
Myšák Ondra má narozeniny. Na
jeho oslavu si k sobě domů poslal
kamarádky. Hada Matěp a hlemýšček
Davidka. Samosdružím tam neměla
chybět jeho sestra Alžběta. K jídlu měli
dort a šampaňso s jahodovou příchutí.
Po dortu se rozdávaly dásky. Uel hada
matěpě dostal sluchátka a od hlemýščka
Davidka audičko. Oslava skončila, když
byl večer.

Vojta Severa

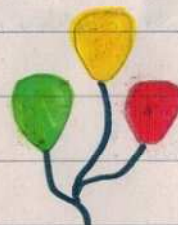
Balíček
Jednou o půlnoci se blýskala
hvězda. Frank se lehl a šel
na křeslo. Šatím co se šel
edam, myška Ryška a myšák
Vojta Bouřku ignorovali, tak
si Frank věšl balíček u dveří.
Tak šel k balíčku a narvala
kamarádky. Rozbalili balíček a
se balíčku byl dort. Myška
Ryška ho osolila a rozkrájovala.
Dort si pak dali a šli spát.

David Knížek

NAROZENINOVÝ DÝCHÁNEK

V jedné chaloupce žila myška Ryška a ta měla syna. Jmenoval
se Bepík. Bepík měl svoji narozeniny, takže mu myška Ryška
uspořádala narozeninový dýchánek. Zvolala mu všechny
jeho kamarádky a Bepík se sešel venku, začalo přehlet.
„Aho ne!“ přivítala si myška Ryška, „leť narozeninová oslava
je smičná.“ „Jo mámo, nápad!“ Nabídl se had. „Bepík se má
domů,“ než přijde Bepík se škejš, všechny si sňeme. A tak
se Bepík škejš, Bepík dokončil se, přišel Bepík se škejš.
A tak se jim na oslavu přece jenom vydařila.

Alena
Pohanková

Narození pana Hlemýždě

Pan Hlemýžď měl mít svého narozeniny, tak se rozhodl, že udělá narozeninovou oslavu. Vstal si proto a papírky, aby mohl napsat pozvánky. Na svoji oslavu pozval bratra Hloucha, Myšku, Petru, Milušku a Myška Hedvíka. Upekla bábovku a dal ji na stůl. Venku začalo lehat jehlová sněhová. Už si myslel, že jeho přátelé nedojdou, ale najednou uslyšel zvonek u dveří. Byli to jeho přátelé a nesli velkou krabici. To byl dárek k narozeninám. V krabici byl velký plyšový medvídek.

Barbora Smrčková

Náš děva u myši
Venku pšvísá. V myšincech
je náš děva. Náš děva je
had a žák. Paní myšková
dala bábovku. Její syn Myšák
posílá bratru. Všichni se
baví. Povídají si. Před chvilinkou
mají hádku. Rodina si se
nevšimla. Náš děva si to všimla.

Adam Hruška

Takové příběhy
si vymýšleli
žáci 4.A na
obrázek
v knize.
Inspirováni
stejným
obrázkem,
přesto je
každý příběh
trochu jiný.

Narození

Myšák s Myškou měli narozeniny. Pozvali Hlemýždě a Hloucha. Hlouch a Hlemýžď jim přinesli dárek. Ven jít zatím nemohly, protože pršelo. Tak Myška upekla sýrovou bábovku. Chtěla na bábovku dát svíčky, ale svíčky došly. Hlemýžď řekl, ať otevřou dárek. Myška, že ještě ne, až Myška koupí svíčky. Hlouch je, ale pobízí. Tak Myška s Myškou rozbalili dárek a vo něm byly svíčky. A tak Myšák, Myška, Hlemýžď a Hlouch slavili narozeniny až do půlnoci. **KONEC!**

Kamila Tichá

Etické dílny

ŠKOLNÍČEK

Za dětmi z 1.tříd přijela lektorka Etických dílen Kamila Havlíčková. Stalose to už podruhé, ale poprvé v tomto kalendářním roce, vylovila z tašky přítele Arnošta a s dětmi si hodinu a půl hráli a povídali, jak se kdo cítí v daných situacích a v čem je to lepší, když si spolu hrajeme v klidu a druhým neděláme schválnosti. Děti jí na oplátku sdělovaly svoje pocity a svými smajlíky a mračouny vyjadřovaly momentální nálady.

Děti se učily počkat, být trpělivější a uvědomit si, že si mohou svobodně vybrat s kým a čím si budou hrát.

Zahráli si spolu nějaké hry, pohádku O veliké řepě a v soutěžích zjišťovali, o co lepších výsledků mohou dosáhnout vzájemnou spoluprací než lopocením se jednotlivců.

Našel se někdo, kdo hry bojkotoval a několik dětí si zazlobilo, ale vcelku se dílny povedly a většina získala cennou zkušenost.

Ačkoliv se s tím prvňáčkem potýkají už notně dlouho, ani při posledních Etických dílnách ne a ne pochopit, že mluví jen jeden, že poslouchají příkazy hned napoprvé, že každou činnost narušuje pokřikování a nedodržování pravidel.

Trochu to pokazilo celkový dojem z třetí a zatím poslední Kamiliny a Arnoštovy návštěvy.

Děti se měly naučit dokázat se postavit vůči chování, vedoucímu k šikaně, umět projevit své emoce a potřeby, ale takovým způsobem, který by neublížoval druhým. Učily se tomu při scénkách s loutkou, která jim dělala různé nepříjemnosti a chovala se k nim tak, jak se dětem příliš nelíbilo.

Díky této dílně by se děti měly dokázat vcítit se do emocí druhých a brát je v úvahu při svém chování k nim. Pomohl jim k tomu krátký film o klukovi z cirkusu.

Také by děti měly dokázat rozeznat a postavit se proti chování vedoucímu k šikaně a měly by projevovat vhodným způsobem své emoce a potřeby.

Nakonec nezbývá než říct: „Děkujeme Kamilo, budeme se na tebe těšit zase v příštím školním roce, protože takových dílen není nikdy dost!“

skupinové práce

4.A

To, co se prvňáčci teprve učí – pracovat ve skupinkách, to žáci čtvrté třídy zvládají naprosto bravurně. A jelikož se blíží konec školního roku, přiřazovat podstatná jména ke vzorům mohou třeba levou zadní. Tedy, aspoň to tak vypadá na snímcích. Ono ve skutečnosti je to pro mnohé ještě problém.

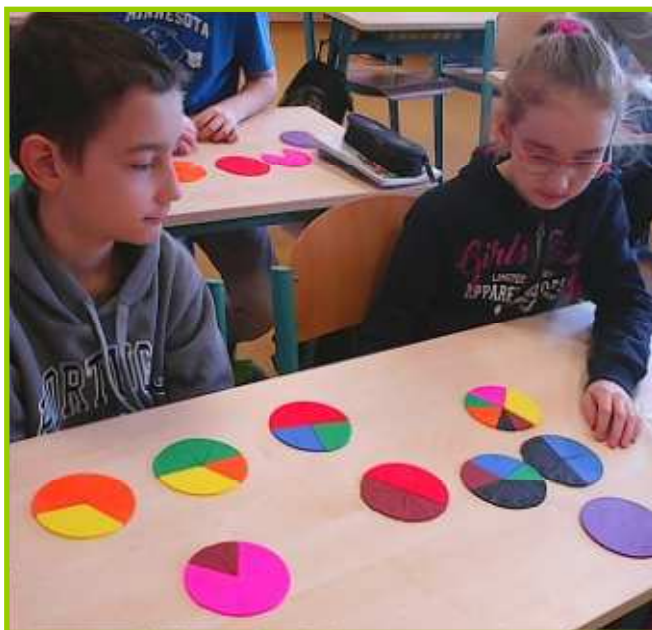
Zlomky – to byl pro školáky vždycky kámen úrazu. Proč? Protože se špatně představuje, jak si na X dílů rozdělíš cokoliv. Jo, takhle peníze, to by šlo, ale kruh, čtverec nebo dokonce jiný nesmyslník!?!

Taková zlomková stavebnice, to je ale suprovní věc. Kvete všemi barvami, děti se na ní těší velice, oddávají se jí docela. Přistupují k ní ze dvou stran, aby paní učitelka na jejich práci viděla.

Dílky jsou barevné jak louka a čekají na děti, či jiného člověka aby je do pestrého kruhu poskládal, tam, kde jsou třetiny žluté, nelze dát poloviny červené, nebyly by správně v kruhovém objetí.

Se zlomkovými čarami
trápí se někdy velice,
když dají správný dílek k dílku
přijde jim to snadné.

Na stránkách www.seminarky.cz se uvádí rozbor jakési Wolkerovy básně:

- objekt básníkovy zájmu (poštovní schránka) je věcí zdánlivě banální, všední, nezajímavou - brzy se však ukazuje její svébytnost, podstatnost, poetičnost („to není nějaká leccjaká věc“)

Neodolala jsem pokušení a použila tato slova – téměř všechna – při rozboru této básně:

- objekt mého zájmu (**zlomková stavebnice**) je věcí zdánlivě banální, všední, nezajímavou - brzy se však ukazuje její svébytnost, podstatnost, poetičnost („to je ale suprovní věc“)

Lyžák

Žáci druhého stupně odjeli 24. února s vedoucím kurzu Mgr. Martinem Kovářem, třemi instruktory a zdravotníkem do Jižních Čech na Šumavu do Horní Vltavice, aby se tam zdokonalili ve svém lyžařském umění.

Počasí jim přálo a šedesáticentimetrová vrstva sněhu je lákala tak, že ani moc neprotestovali a v 7 hodin vstali a rozcvičili se, aby dvě hodiny dováděli na svahu. V době poledního klidu si sice příliš klidu neužili, ale po odpoledním lyžování si vyslechli něco o tom, jak se chovat na svahu, jak se starat o lyže apod.

Hlady nikdo netrpěl a po večerních aktivitách se do půl jedenácté schoulili do pelíšků a těšili se na závěrečné závody a karneval.

Nejdůležitější ovšem je, že všichni zvládli základy lyžování (pokud je ještě neměli), snowboardingu a zdokonalení carvingového oblouku. Bez zranění se vrátili 1. března do Pyšel.

Pyšelská kytička

Letošní vystoupení prvních tříd viděla sice jen porota, ale děti daly do přednesu kus sebe a celá soutěž této kategorie stála za to.

Neúčinkující žáci tvořily publikum a drželi palce svým třídním spolužákům.

Největší radost měli samozřejmě ti, kteří vyhráli, ale všem se jejich školní premiéra líbila a neúspěch (nezískání ceny) snad v příštím roce neohrozí bohatou účast.

Soutěžící

vítězka

Tak si užívá přednášení,

tak se uklání,

tak odchází.

A nakonec foto všech soutěžících

Recyklohraní

Další úkol v tomto školním roce. Žáci měli vyprávět příběh vysloužilého elektra. Ti menší jej mohli nakreslit, ti starší napsat.

Na úkolu pracovaly 1.A, 3.A a 4.A. A válely. Hlavně čtvrtáci. Všechny práce stojí za povšimnutí. Tak si, prosím, povšimněte a nekritizujte! To si může dovolit jen ten, kdo se zúčastnil.

kapitola 2. Příběh mikrovonky

Byla jednou jedna mikrovonka.
Ta mikrovonka bydlela u Jirešů.

Chápete to? u Jirešů, jestli jste neslišeli

0 Jirešů tak vás Fakt nechápu. Jirešovi
Fakt nejsou normální lidi. Jedna holčička

porád řve a jenom řve. Její brácha sice
neřve ale zato má velké ego.

Tak představte si že třeba jednou

když zjistil že se nutela zatvrdla tak
se rozhodnul že jí dá do mikrovonky.

Ale co se podle vás asi stalo?

Vibouchlo. A víte proč?

Jak víte říkáte jsem že můj
brácha je úplně blbě. Zapomněl
sundat víčko. a když to rodiče
zjistili měl pěkné přání.

A tak rodiče museli mikrovonku
odvést na smeták. Holčička
strašně řvala protože měla mikrovonku
moc ale moc ráda. A byla
moc smutná že museli koupit
novou.

Martina Jirešová, 3.A

Anonym, 1.třída

Mikrovlnná trouba

Jsem mikrovlnná trouba a čekám na nového majitele.
Najednou přišla paní, která potřebovala mikrovlnnou
troubu. Paní prodávák řekla paní ke mně. Tak hned řekla,
že jsem kuska. Dala mě do krabice a paní mě odnesla
do auta. Jeli jsme až do Nymburka. Vyndala mě z auta
a postavila na kuchyň. Paní měla dvě kočky.
Jednu si jmenovala Kiki a tu druhou Mimi.
Druhý den Mimi a Kiki na kuchyňskou linku vyflekli
a shodili mě dolů na zem. Paní naslechla
hluk a přiběhla do kuchyně. Viděla, že jsem
smáčknutá. Tak mě odvážela na šrotárnu
a tam jsem skončila.

Růža Štítná, 4.A

LEDNIČKA

Alena Pohanková, 4.A

Příběh je o mém řívošě. Doufám, že se vám bude líbit. Jednou mě vyrobili ve výrobě ledniček, a potom mě dali na prodej do jednoho obchodu. Za měsíc si mě koupil jeden mladý pán s rejskem. Posadili mě do rohu kuchyně, kde bylo hezky a úsilno. Pěkně jsem sloužila, všechno bylo v pořádku, ale jednou, když pán odešel na nákup, rejsek mě celou poškrábal. Boloť jsem se šel se mnou konec. Nikdo přece nechce mít doma poškrábanou ledničku. Když se pán vrátil, hned si těch škrábanců všiml a rozalobil se na rejseka, ale pak se si dva zase udobřili. Pán si mě nechal, protože věděl, že jsem a rejskovi budu dohromady sračit. Sloužila jsem pánovi docela dlouho, přesněji 23 let. Byla jsem už stará a nebyla jsem sate výkonná, a sate mě pán vyměnil za mladějši a poslal mě sem, do světelného dvora. Nikdy na to nezapomenu, protože byla někde jinde, sate by mě o těch škrábancích vyhodil hned. Doufám, že se vám příběh líbil, přečteš, telefon a osobně. Máte sate nějaký?

O lednici Lily

Bára Smrčková, 4.A

Já jsem lednice Lily. Dlouho jsem stála v obchodě, až nakonec si mě koupila jedna rodina. Měli tu děti a starali se o mě moc hezky. Jednou jsem si ničeho mne přestala mražit. Nevědili, co si se mnou počítá tak zavolat opraváře. Ale opravář si mražil rady. Tak jsem druhý den skončila vedle lesa. Bylo to rovná v zimě, a proto jsem byla brzy celá nasnížená. Na jaře, když už roštal sníh, tak okolo mě šli lidé. Byli rovná na procházce a vzali si mě domů. Když zjistili, že jsem rozbitá, tak si se mnou udělali škrtku a já ~~byla~~ jsem byla zase šťastná.

Fín

Nela Kadeřábková, 4.A

Jsem nový fín jménem Nela. Jednou ke mě přišla jedna rodina se dvěma dětmi. Jedno se jmenovalo Jitka a druhý Filip. Maminka řekla, že si mě koupí. Hledka, co jsme přijeli domů, děti si se mnou chtěly hrát. Pořád si se mnou každý vyfínoval vlasy, až to se mnou jednou zachrátilo a maminka řekla: "No, vidíte děti a máte po fínu." Vyhodili mě v cestu. Já jsem tam ležela a v tu chvíli jsem slyšela, jak začíná přel a hřmít. Druhý den jsem uslyšela dupkání, byl to králíček a udělal si se mnou větrák do jeho nory.

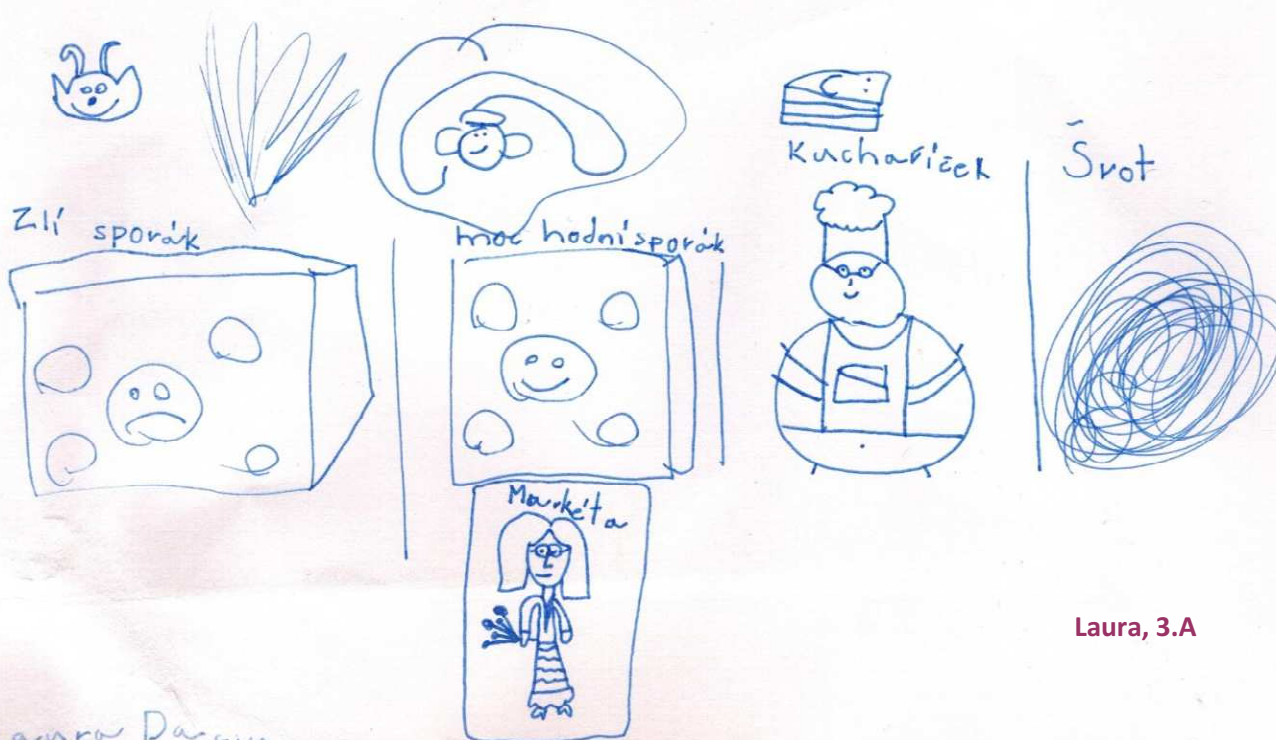

~~Kapitola 1~~

Byl jednou se den sporák 10

LAURA

Byla žila se dna Markéta. A ta Markéta si jednou udělala polévku na sporáku. A ^{Byla to prostě hrůza} ten sporák byl moc zlí a Markétu neměl rád. ~~Byla to prostě hrůza~~! No chápete chudák Markéta Jak si dělala tu polévku ^{ten} sporák se naštval a vibrovala hrdě. Markéta se takklekla že dostala infarkt! Odvážla si šangrtka a sporák se jí vismálar hahahaha! No se hrozně zlí, když se Markéta vrátila z nemocnice, vzala sporák vipojila ho ze zářufk a hodila sporák na šrot! Markéta si koupila noví sporák a ten byl až moc hodný. Dává Markétě studenou polévku a by se, neopavila. Markéta zuřila! JA' NESNAŠIM SPORÁKY!!! Markéta sporák vipojila ho ze zářufk a hodila ho na šrot. Markéta si koupila nájemného kuchaře. A ten kuchařek ek byl strašně tlustý a sedl donaty, dortiky, Atak dále. Dával Markétě to strašně vadila tak si rekla že: Když si koupila 2 sporáky a 1 kuchařek tak to nemá smisl. A oté doby si Markéta varí sama. A to je konec!

Laura, 3.A

Laura Darcin

O počítači David

Byl jednou jeden počítač, dříve byl úplně špičkový. Ale pak přišly výhonnější součástky. Navíc se stalo, že se do něj dostal virus. Nechtalo se s tím nic dělat, musely se vyměnit všechny součástky a ochrana proti viru. Po opravě se znovu stal špičkovým počítačem.

David, 3.A

Jáchym, 1.A

Příběh vysloužilého elefanta

Před chvílí

Ahoj kamarádi chcete vědět jak jsem se dostala na skládku?

Začalo to jednoho ošklivého dne když pršelo.

Lenka a Dan si chtěli házet ale venku pršelo! A tak si házeli, doma házeli a házeli až se do mě trefili. Odvezli mě na skládku a tak jsem tady!

teď

Kája, 3.A

Já jsem fén

Byl jednou jeden kaděrnický salón. Koupil si mě tam jeden vyhlášený kaděrník, který si myslí, že je nejlepší. Byl hruze bohatý a nafoukaný. Jednou přišla jedna obyčejná paní, která chtěla vyfoukat vlasy. Kaděrník si pomyslel, že mě má moc hezká dáma a že mám vlasů víc než jaký obyčejný fén. Těmto měl strašně moc a já byl dost obyčejný, a tak si vzal mě. Fúkoval vlasy té paní a v domě přišla jedna populární modelka. Zastýdla se, že drží v ruce takový obyčejný fén. Odhodila mě na zem a já jsem se rozbil. Byl jsem celý rozkřápaný. Kaděrník zavolal svoje uklízečky, aby mě odvezly na skládku. Uklízečky mě teda vzaly a odvezly. Tam mě vyhodily a byl jsem sam sám. Za týden mě vzal jeden milý pán a vyrobil ze mě lepší fén.

Ela Zamrazilová, 4.A

★ OBYČEJNÁ LEDNÍČKA

Byla jsem obyčejná lednička. Myslela jsem si, že jsem stará. Prodávala jsem se ve slévě. Když šla okolo mě rodina, holčička řekla na maminku: „Tady je hezká, obyčejná lednička, která je ve slévě.“

Maminka holčičce řekla, že má oči jako oslí. Rodina si mě koupila. Já lednička jsem se u nich cítila velmi dobře. Holčička se o mě starala. Vyhřívala mě a dávala na mě obvásky. Jedem krásný den jsem se rozbila. Zavolali opraváře, ale ten mě nedokázal opravit.

Museli mě dát na smetišti. Po pár dnech si mě vzal muž, který byl velmi hodný. Měl pohášené věci po zemi, a tak jsem se měla skřínkovat.

Amélie Sitná, 4.A

Jakub, 1.A

Lucie, 1.A

Vít Luňáček, 4.A

Elektrické auto

Jsem elektrické auto. Bylo jsem nejdrív v autobazaru. Od tam -
 lud si mě koupil pán. Ale on si koupil kuny a bál se, že
 by mi překousaly dráty, tak mě dal na skládku. Tam jsem byl
 mini domovem pro bývalého bezdomovce. Udělal se mě elektrické taxi.
 Vydělal jsem mu hodně peněz, tak si koupil dům. Když jsem mu dosloužil,
 dal mě opravit. O měsíc později mě ukradli a využili ke krádeži
 bankomatu. Když se mnou ujížděli, tak skončili v rybníce i se mnou
 a to se mi stalo osudné. A už jsem více nemohl jezdit.

CÍTÍM ŽE MI DOCHÁZEJÍ

Tereška, 1.A

Josífek, 1.A

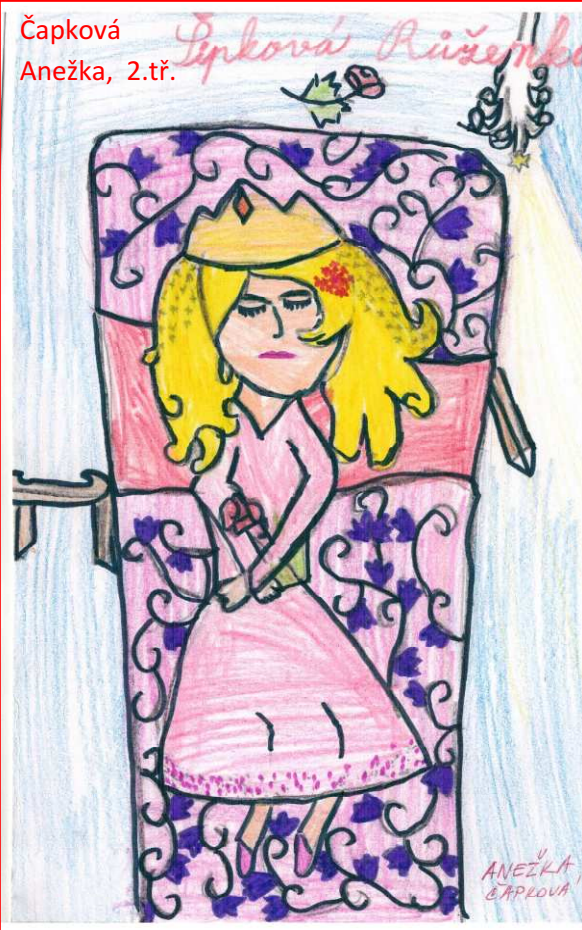

Kamila Tichá, 4.A

Automatická pračka

Jsem automatická pračka. Koupila si mě
 rodina se dvěma dětmi. Hodně dlouho jsem
 jim věrně sloužila. Až jednoho dne se mi to
 stalo. Ten den bylo ve mně hodně prádla
 od dětí. Nasypali do mě hodně prášku. A
 asi po dvou minutách jsem se vypnula.
 Děti ke mě přiléhly hroznou rychlostí, protože
 ve mně měly svoje nejoblíbenější oblečení.
 Maminka jim ale oznámila, že jsem se roz-
 bila. Děti byly hrozně moc smutné.
 Rodina, která si mě před hrozně dlouhou
 dobou koupila, tak mě dala do recyklace.

Čapková
Anežka, 2.tř.

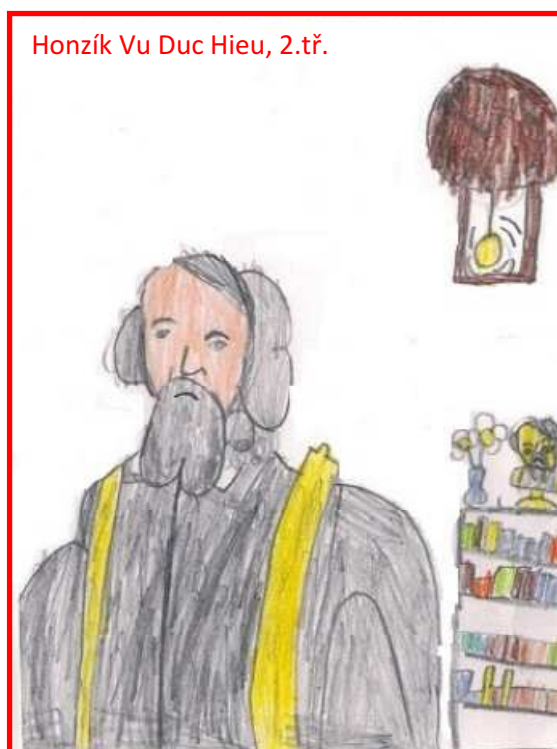
Hončík Vu Duc Hieu, 2.tř.

Rosa Vlčková, 2.tř.

Žáci druhé třídy kreslili obrázky svých oblíbených pohádek. Jen Hončík to vzal poněkud vážněji nebo mu Komenského učení připadá tak neskutečně pohádkové?

Hončík Vu Duc Hieu, 2.tř.

KAŤA A ŠKUBA'NEK

Lujza Krampolová, 2.tř.

jome ští na obed. Pak jsme
chvilu odpocivali a ští jsme
převad do baráku. Barák
s mořskou vodou v penzionu.
Byli jsme již v sauně a ne
vůvce. Celý pohyb se nám
líbil. V té se sem vrátíme
a uvidíme si vyhl na Podst.

Adam Hruška

[illegible]

Sára Karlová

[illegible]

He mi to a taky mi ho bavilo. Poslední
den prázdnin jsem jame byl v babičky
na stadi. Kápoledne sa jame byl v hníta
to film se jmeroval Lidová sezóna 2
22. srpna / 1. srpna 1990

Barča Smrčková

Jak jsem prošel jaredi přednášky
O přednáškách jsem byl v Holostěch a čtením
dole. Druhý den sátek, ale jaredi předtím sátek slavnosti:
Ligolové jsem a maminkou a holostem každý den.
Jaredi den jsem si jeli podívat na výstavu Lgar do
Lgar
Ligolové mýlné. Takže jsem si tam posadila domů
a Lgar se Lgar paly. Jeli jsem se podívat na vesnici
a jmenem Lgar. Lgaruami sátek a každý jsem si
výstavu, a Lgar jsem čtení kore. U Lgaru jsem jeli
dole Holostem. Druhý na sátek jela kamačka a
každý jsem si sátek. Můj káček Lgaru chodí do Holost-
a u Lgar se Lgaru. Každý jsem u Lgar, ale jsem
můj sátek jela. Každý jsem u Lgar a moze se
mí Lgar Lgar.

Nela Kadeřábková

Jak jsem prošla jární prázdniny
Epizoděvisivních jsem byla se sestrou, bratrem
a s tatou na horách v Rakousku v Saupluden Byly
lami a dříve tři neděle a dříve. Bylo mi tam krásně
dávno. Byl jsem klobouky, hodiny, klobouky, miš, táhlo
by jsem se stalo, já jsem byla první v kašpovské
kurátole. Dávno jsem byla v Poslovim, mluvil
a v lesích, dříve na výhledě. Dávno také - dříve
a v horách, 1944. Dávno jsem byla v parce dříve
na ovinu a dříve v polské, jsem si přešla
byla. V sobě jsem si chová, v Anglii, v Anglii jsem
taky byla.

Kamila Tichá

Jak jsem prošel zemi pradávnou
V městě jsem jel k babičce do Kozmohrady nad
Látem, kde jsem byl až do čtvrtky. V pondělí
jsem se setkávali posrvali malého minkulaka.
V úterý jsem a babičkou jel do Prahy k dě-
vi. Čtyřlístek jsem bral kachni hý. V úter-
du jsem jel se setkávali spněnči žijící na
Jackyho. V čtvrtk mi vysvětlila maminka. V
pátek jsem se s babičkou doma ušel. V sobotu
jsem jel se setovat s maminkinou kamarádkou
Janou Lyžovál do ~~Spěchov~~ nad Jevov. Lyžovál
jsem celý den. V čtvrtek jsem se blouval po
dvířu bromatí anika. V městě jsem byl na
marchi v maminy kamarádky, kde jsem si
bral celí odpolední a jejími dětmi.

Vít Luňáček

Jedni jsme přežili, jiní přišli domů.
O prvních příchotech jsem jela na kory
do Rakouska. Bydli jsme v Salcburku.
Každý den jsme lyžovali. Mnozí
jeme měli skispace. Druhý den jsme
jeli do Horní Thury. Amade. Měli
tam kozař a slavní. Úter v hotelu
byl lyžek (světlý a bílý). Třetí den
jeme lyžovali až do 16 hodin. V hotelu
byla od 15 do 17 hodin snídaně.
Úter byla večer při sněhku.
Čtvrtý den jsme lyžovali do 14 hodin
pozem jsme jeli snídaně v hotelu
a jeli jsme domů. 4. a 5. lyžování.
Dovolání se mi líbilo. Lyžka slavní
a večer jsme si hráli a hromadně
se křídli.

Katka Cartiová

[illegible]

Ti se teda měli!

Alena Pohanková

HASIČI

Letošního ročníku hasičské soutěže se účastnili letos prvňáčci. N rozdíl od jiných let se jiné třídy nezapojily. Množství výtvarných soutěží, soutěž z Albatrosu a plnění úkolu z Recyklohraní zapříčinily letošní apatii k soutěži hasičů, do které se práce dětí posílají několik let za sebou.

Ani téma nebylo nějak inspirující. „V domě hoří!“ Ale malí výtvarníci se pustili do díla a zachránili tak pyšelskou čest.

Šimon Truhlář

Hynek Filipský

Matyáš
Tulach

David Zoubek

Margaret Pohanková

Viktorie Krejčíková

Rozárka Kotoušová

Kristýna Pánová

Marie Brožíková

Jáchym Šebek

Tereza Pěkná

Lehečková

Simona

Klára Kořízková

Jan Zamrazil

Filip Mareš

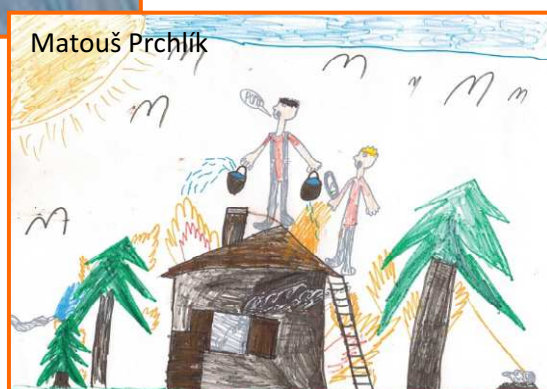
Mariana Hegnerová

Kristina Příhodová

David Hruška

Matouš Prchlík

Neviditelná výstava

Je školou jsme byli na Neviditelné výstavě
 v Praze. Neviditelná výstava ukazuje lidem,
 jak to mají těžké nevidomí lidé. Na začátku
 jsme si nasadili škrabošky a hráli stolní
 hry poslepu. Také jsme si zkusili chodit
 se slepeckou holí. Slepi lidé také mají
 Braillovo písmo, které jsme psali na stroji.
 Když jsme si všechno zkusili, tak jsme šli
 do místnosti, kde byla tma. Nic jsme
 neviděli, procházeli jsme se po kuchyni,
 po koupelně a po ulici jenom ve tmě. Když
 jsme si kupovali pití, tak nás obsluhoval
 pán, který byl slepý, a přitom poznával
 peníze, které jsme mu dávali. Potom jsme
 sáveků různé stavebnice, které nám moc
 našly. Když jsme vycházeli ven na světlo,
 byli jsme rádi, že zase vidíme.

I když slohové práce žáků, kteří navštívili tuto výstavu jsou moc pěkné, jsou všechny hodně podobné. Proto dávám jen jeden příspěvek, z kterého je vidět, stejně jako z ostatních, že si život nevidomých neumí téměř představit.

Podblanické ekocentrum ČSOP Vlašim, Dům přírody Blaníku
a AOPK ČR - Správa CHKO Blaník srdečně zvou na výstavu

ROZKVELTLÁ PŘÍRODA

13. dubna - 19. května 2019

Výstava prací z 28. ročníku výtvarné soutěže pro základní
a střední školy okresu Benešov

Soutěž je součástí akcí pořádaných ke Dni Země.

Dům přírody Blaník, Krasovice 19

Otevřeno: duben: sobota - neděle, svátky: 9 - 17 hod.

květen: úterý - neděle, svátky: 9 - 18 hod.

vstupné dobrovolné

I když se naše děti neumístily na stupních vítězů, zúčastnily se hned několik ročníků.

Paní ředitelka obdržela mail, který tady předkládám:

Žáci Vaší školy se zúčastnili výtvarné soutěže ke Dni Země na téma Rozkvetlá příroda, kterou pořádala AOPK ČR – Správa CHKO Blaník společně s Podblanickým ekocentrem ČSOP Vlašim.

Ještě jednou děkuji za účast Vaší školy v soutěži.

S pozdravem Ivana Křížová

Z každé třídy vybírám jen několik ukázek, prací bylo mnoho. Jen u 4.A více – protože ty opravdu stály za to.

Jáchym Šebek, 1.A

Skupinová práce několika dívek

Mariana Hegnerová, 1.B

Simona Lehečková, 1.B

Kniha – můj kamarád

Měsíc březen byl u nás ve školní družině velice pestrý.

Jeho začátek děti ze všech oddělení zahájily měsíčním projektem „Březen – měsíc knihy“, ve kterém mohl každý čtenář přinést svou nejoblíbenější knížku, kterou představil svým kamarádům a také z ní něco přečíst. Prvňáčkům předčítaly vychovatelky, nebo starší spolužáci.

Také jsme využily knihy, které máme v družině. Na výběr jich máme naštěstí mnoho.

Součástí tohoto projektu byla také naše společná návštěva Městské knihovny v Pyšelích, kde nám paní knihovnice Mirka K. ukázala rozdělení knih podle obsahu, věku... Tak jsme měly možnost prohlédnout si knihy, které nás zajímají. Vysvětlila nám, jak si založit čtenářský průkaz, aby si děti některou z nich mohly přijít vypůjčit. Za odměnu dostala paní knihovnice krásné obrázky od dětí na téma „Hrdinové našich knih“. Snad se jí líbily. Děti to natolik zaujalo, že po návratu do školy si nakreslily svůj čtenářský průkaz a v družině se hrálo na knihovnu.

Moc také děkujeme babičkám Janě a Danuše, které nám přišly přečíst pohádku, nebo si jí poslechnout. Pro děti to byla příjemná změna.

Další aktivitou byla výroba záložek do knih a připomenutí si, jak s knihami zacházet. Doufáme, že si děti našly alespoň jednu novou oblíbenou knihu, nebo také autora.

Vaše vychovatelky ŠD Pyšely.

Slavíme Mezinárodní den žen ve ŠD

V pátek k 8. března jsme si v družině připomněli MDŽ.

Bohužel ho řada lidí považuje za přežitek minulého režimu a je neprávem opomíjen. Vysvětlili jsme dětem, že ženy po dlouhá staletí neměly stejná práva jako muži. Nesměly volit, nemohly se účastnit veřejně-politického života, neměly rovné pracovní podmínky a mzdy jako muži. To vše si musely poměrně těžce vydobýt.

Od roku 1975 se přitom jedná o mezinárodně uznávaný svátek stanovený Organizací spojených národů (OSN). Je to památný den výročí vyvrcholení stávek nespokojených newyorských švadlen, které se konalo 8. března 1908.

Pro ženu je tento den oslavou uznání a zaručeně potěší každou z nás, když nám muži připomenou, že jsme pro ně výjimečné a že si váží všeho, co pro ně a rodinu děláme.

Velmi nás potěšila kytička pro každou ženu na naší škole od našich vrátných p. Tulacha a p. Folprechta. Všechny jsme měly hned hezčí den a pracovalo se s úsměvem a potěšením.

Tento svátek byl velkým důvodem k tomu, aby se vybrané děti ze všech oddělení v doprovodu naší vychovatelky „Dáji“ vydaly s malou gratulací za ženami do ALZHEIMER HOME Pyšely. Dětský rozruch a radost přinesla do domova příjemnou atmosféru. Přednesly básně, které měly nacvičený z „Pyšelské kytičky“ a za něž většina z nich získala ocenění.

Nechybělo přání pevného zdraví a všeho nejlepšího. Děti předaly zhotovená přáníčka pro potěšení, a pak už jen slib, že opět přijdou a předvedou, co nového se naučily.

Kdo měl zájem, mohl udělat přáníčko v družině pro maminku, babičku, nebo paní učitelku. Snad se líbilo.

Váše vychovatelky ŠD Pyšely.

Vítání jara, Morana ve ŠD

Ve středu 20. března začalo astronomické jaro, dny se prodlužují, v přírodě začíná jaro.

S končící zimou a přicházejícím jarem je spojeno i vynášení Morany. V pátek 22. března jsme tedy využily krásného jarního počasí a vypravily jsme se utopit Moranu do našeho rybníka „Debrný“. Paní zimu jsme letos pojaly ekologicky. Byla celá vytvořena z chleba a rohlíků, tudíž to ocenily i kačenky a volavka, která pořád kolem ní kroužila (asi nový obyvatel Pyšel). Tato výprava nebyla jen tak obyčejná. Předcházelo jí totiž bližší seznámení s jarními a předvelikonočními tradicemi a zvyky. Děti již chápou význam některých lidových pranostik a pořekadel. Vysvětlily jsme jim, co znamená pojem Smrtná neděle, nebo proč lidé dříve vynášeli ze svých osad paní Zimu neboli Moranu či paní Smrtku. Na vycházkách jsme pozorovaly změny v přírodě a u toho zpívaly a recitovaly jarní písničky, básničky.

Když jsme vhodily Moranu do rybníka, tak po vzoru našich předků jsme se daly na útěk, neboť se věřilo, že ten, kdo by zůstal pozadu, může do roka zemřít. I tuto tradici jsme dodržely. Můžeme Vás ujistit, že běžely všichni-i paní vychovatelky. Děti si to moc užily a na jaro se už moc těší.

„Zimo, zimo, táhni pryč nebo na tě vezmu bič. Zatahám tě za pačesy, za ty hory za ty lesy. Než se vrátíš nazpátek slevě zimní kabátek.“

Vaše vychovatelky ŠD Pyšely.

Zápis do 1. třídy

Zápis do první třídy proběhl letos 1. a 2. dubna. Děti nepřišlo mnoho, ale přesto budou zřejmě otevřeny dvě třídy. Jak je to možné? Ve školce v Pyšelech řádily neštovice a děti se k zápisu prostě dostavit nemohly. Ale jejich rodiče přišly v hojném počtu.

Děti, které se zápisu zúčastnily, si odnesly upomínkové předměty, které pro ně připravili současní školáci. Něco tady pro ně poslal Bovýsek.

Už se na nové děti těšíme!

Protože se na naší škole uskutečnil zápis budoucích prvňáčků, rozhodli se pro ně žáci prvního stupně vyrobit pár vlastnoručních dárečků. Inspirací při výrobě bylo dětem z 1.B a 3.B nadcházející jaro. Třída 1.B vsadila na zajíčky, třída 3.B zase na motýly a kuřátka.

Věříme, že tyto drobné dárky zpříjemnily budoucím prvňáčkům jejich velký den – zápis do první třídy.

Bc. Kristina Valterová